

DE AVONDBODE.

ABONNEMENT

AAN HET BUREAU VAN HET BLAD,
Wormoesstraat, N°. 208.

En bij alle Boekhandelaars en Postkantoren van het Rijk.

Bijna, Gelden, enz., moeten franco
worden ingezonden.

ALGEMEEN NIEUWSBLAD

PRIJZEN

VOOR 3 MAANDE

te Amsterdam..... 1.75.
en in alle andere plaatsen..... 2.00.
Abonnementen.
ZIEVE RIJST of minder..... 1.75.
Een regel meer..... 2.00.
ZIEVE RIJST of minder..... 1.75.
Een regel meer..... 2.00.

voor Staatkunde, Handel, Nijverheid, Landbouw, Kunsten en
Wetenschappen.

NEDERLANDEN.

AMSTERDAM 13 Junij. Heden wordt alhier op de gebruikelijke wijze de 19de verjaardag van Z. K. H. prins Hendrik der Nederlanden, derden zoon van Z. K. H. den prins van Oranje, gevierd.

— Wij vestigen de aandacht onzer lezers op de beide hoogst belangrijke brieven, heden van onze Londenschen en Haagschen correspondenten ontvangen. (Zie Part. Corresp. Londen, en, boven de prijscourant, P&A KOERIER.)

— Op gisteren den 12 dezer is de gewone jaarlijksche vergadering van den Raad der Nederlandsche Handel-Maatschappij alhier geopend, en heeft de bij die gelegenheid door den president, den heer staatsraad van der Hoven, gedane aanspraak doen zien, dat die inrigting, ook in haar met ultimo December 1838 verstreken veertiende boekjaar, aan het doel harer daarstelling op het gelukkigst heeft mogen beantwoorden, en aan de algemeene belangen van handel, scheepvaart en nijverheid naar wensch bevorderlijk zijn; terwijl zij ook voor hare deelhebbers hare werkzaamheden op nieuw in ruime mate mogt gezegend zien.

— Z. Exc. de minister van Koloniën, de luitenant-generaal baron Van den Bosch, zal aanstaanden zaterdag naar de koloniën van weldadigheid vertrekken, ten einde deze inrigtingen, als assessor van het hoofdbestuur der maatschappij van weldadigheid, te inspecteren.

— Door Z. M. zijn dezer dagen de volgende octrooijen verleend; een, voor den tijd van tien jaren, aan A. Campbell, te Rotterdam, op de invoering in dit rijk van een verbeterde wijze tot vervaardiging van vleesch, gelei en lijn, enz.; een, voor den tijd van tien jaren, aan A. van Eichtal, Beijersche onderdaan, domicilium gekozen hebbende bij den heer A. Ferrier, consul van H. M. de Koningin van Groot-Brittannië te Rotterdam, op de invoering in dit rijk van een nieuwe wijze, om booten op rivieren en kanalen voort te stuwten, zonder de oevers daarvan te beschadigen.

— Dezer dagen is bepaald, dat de arrondissements-ijker te Nijmegen mede zal belast zijn met de waarneming der function van arrondissements-ijker in het ressort van Tiel.

— De raad der stad Schoonhoven heeft als lid der provinciale staten van Holland, benoemd den heer Mr. L. Slingeland, ter vervanging van den heer Mr. J. van Koetsveld van Ankeren, thans officier van justitie te Assen.

— In de Provinciale Groninger Courant leest men het volgende:

« Bij voortdurend blijft het veldgewas in deze provincie en omstreken een gunstig aanzien opleveren; bij het een artikel is dit wel in beperkt, doch bij het andere daarentegen ook weder in ruimere mate het geval. Zoo treft men onder garst en haver nog al velden aan, die achterlijk zijn; bij het laatste (wat erger is) ook eenige, die door de ritnaald en grasmarm beschaadigd worden, doch is een en ander evenwel niet zoo erg, of bij gebreke van gunstig weder kan de schade nog wel weder worden ingehaald, waartoe het bijzonder gunstige weder in de laatste dagen bereids krachtdadig heeft medegewerkt. De overige veldvruchten doen ondertusschen nog betere verwachtingen van zich koesteren, en vooral mag dit gezegd worden van koolzaad; waarvan daarenboven een ruime hoeveelheid is uitgezaaid en van koolzaad, zoodat van dit artikel een zeer ruime oogst verwacht kan worden. Den kooltjig, welke in het naburige Hanover de plant heeft aangetast, heeft men hier nog niet bespeurd, en ooggetuigen verzekeren, dat het hier mede in genoemd rijk ook verre weg zoo erg niet gesteld is, als het gerucht sulks eerst wel wilde doen gelooven.

— Aan de bij ons ontvangen Jaarsche Couranten, die tot den 9 Februarij j. l. loopen, ontleenen wij het volgende:

Op last van Z. Exc. den gouverneur-generaal, is bekend gemaakt, dat van het gouvernement van Nieuw-Zuid-Wallis, (Nieuw-Holland), de officiële mededeeling is ontvangen, dat, krachtens eene beschikking van het Britsch gouvernement in Europa, de tot dus verre tusschen Nieuw-Zuid-Wallis en de Nederlandsche Oost-Indische bezittingen gredren wordende handel niet langer kan worden toegestaan, aangezien de handel-betrekkingen tusschen de onderdanen van de Britsche en Nederlandsche gouvernementen in den Indischen Archipel, op den voet van het tractaat van den

17 Maart 1824, beschouwd worden als niet te kunnen worden uitgestrekt tot Nieuw-Holland, en dat dien overeenkomstig geene Nederlandse schepen zullen mogen binnenloopen in een der havens van Nieuw-Zuid-Wallis en onderhoorigheden, welke uit een der havens van de Nederlandsche Oost-Indische bezittingen zullen vertrokken zijn, na de bekendwording van deze maatregel, of welke in Nieuw-Zuid-Wallis zouden mogen aankomen na den 1 Januarij 1839, onverschillig, op welk tijdstip deze uit een der havens van de Nederlandsche Oost-Indische bezittingen zullen vertrokken zijn.

Door Z. Exc. den gouverneur-generaal van Nederlandsch-Indië, is de heer W. de Vogel, directeur over de cultures, op deszelfs verzoek en met behoud van den rang en titel van directeur van financiën, benoemd tot resident van Pasoeroewang, ter vervanging van Mr. J. F. W. van Nes, aan wien verlof naar Nederland is verleend.

Voorts zijn nog benoemd tot secretaris der residentie Aijer Bangies, (Westkust van Sumatra), tevens kashouder aldaar, de ambtenaar te dieer kust, J. W. van Groll, en tot commies op het residentie-kantoor te Aijer Bangies, de ambtenaar te dieer kust, R. C. van Prehn.

In de Singapore Free Press van den 3 Januarij H. leest men een bericht, waaruit blijkt, dat de door het Engelsch bestuur als resident te Ava benoemde kolonel Bacon aldaar aangekomen, maar niet toegelaten is tot eenige samenkomsten met den minister van den Koning van Ava.

Daar, zoo als wordt gezegd, tegelijk met den afstand aan de Engelschen van de provincien Assam, Arracan en Naulmain, hun ook het regt was toegekend om een resident te Ava te houden, vermeent men, uit de handelwijze van het Birmesche hof te moeten opmaken, dat hetzelfde het voornemen schijnt te koesteren, om van de eerste voorkomende gelegenheid gebruik te maken, ten einde de genoemde provincien te heroveren. De Friend of India van den 22 November weidt uit over de maatregelen, welke het Engelsch bewind hierin zoude behoeven te nemen, hierop nederzinkende, dat, zoolvel mogelijk, de vrede in stand moet worden gehouden, maar, zulke geen ingang vindende, zoude men zich, reeds vóór den 1 Mei aanstaanden, van Rangoon en geheel Pegu moeten hebben meester gemaakt.

Quedah, voorheen eene oasfankelijke provincie, doch welke, later, door de hulp der Engelschen, aan den Koning van Siam werd overgedragen, heeft in de laatste tijden wederom een groot aantal inwoners verloren, en men sprak van groote overblijfselen, die door het Siamisch bestuur worden gemaakt, om die provincie weder onder Siam terug te brengen. Het Engelsch gouvernement heeft echter, volgens de daaromtrent in de Singapore Couranten voorkomende berichten, reeds, ongeveer en, zoo men beweert, op grond van gesloten overeenkomsten, maatregelen tot dat einde genomen, welke, in het algemeen, niet zeer worden toegejuicht.

— Van de Russische provincie Wilna wordt geschreven, dat aldaar, ten gevolge van den langdurigen winter en het daaruit ontsane gebrek aan voeder, eene aanzienlijke sterfte onder het vee is ontstaan. Binnen weinige dagen waren 2416 paarden, 2269 stoks hoornvee en 8244 schapen daaronder bezweken.

— GRAVENHAGE 12 Junij. Z. K. H. de Prins van Oranje zal, gelijk reeds vroeger is gemeld, morgen de reis naar Stuttgart aannemen.

— In het Journal de la Haye leest men op den vroegtijdigen dood van onzen uitstekende W. J. J. Nuijten eenige fraaie dichtregelen in de Italiaansche taal van den heer Laconi, onderwijzer in de genoemde taal alhier.

ROTTERDAM 12 Junij. Naar men vernemt, zal eerslang de stoombootvaart tusschen deze stad en Antwerpen weder hersteld worden, terwijl ook eene dergelijke dienst tusschen Gent en deze stad zal worden geopend.

DORDRECHT 12 Junij. Heden morgen passeerde alhier een gedeelte van het 3de regement kurassiers, komende uit het leger en gaande naar Leiden, om in den Zuidvredtschen waard nachtkwartier te houden. Morgen zal het overige gedeelte van gemeld regement passeren en ook daar naent-kwartier houden.

De divisie pontonniers, welke den 11 Februarij j. l. naar het fort Crevecoeur was vertrokken, is heden van daar alhier teruggekeerd.

Op morgen verwacht men alhier de afdeeling grenadiers, om alsdan hier nachtverblijf te houden.

— HERTOEGENBOSCH 12 Junij. Heden Woensdag is het 1ste bataillon der 17de afdeeling infanterie, onder commando van den majoor Ditt, komende

van den Udenhout en zich naar de vesting Grave begevende, alhier gepasseerd, en Donderdag des 13den, zal deze vesting doormarcheren het 2de bataillon van genoemde afdeeling, onder de bevelen van den majoor Staal van Holstein, komende uit Vocht, Helvoirt en Cromvoirt, en zich ingeslijks naar Grave begevende.

GRAVE 11 Junij. Het 2de bataillon, met den staf der 18de afdeeling, moet overmorgen den 13 dezer van hier marcheren, in de eerste plaats naar Roermond, Zandbeek en Oeffelt, en het 1ste bataillon den volgenden dag, Vrijdag den 14, om in het Land van Knik tot Maasheers toe te worden gekantonneerd, in afwachting van nader bevel tot den opmarsch naar Venlo. De 17de afdeeling wordt ten deele alhier in bezetting verwacht.

ROERMOND 10 Junij. In afwachting, dat het Limburgsche spoedig door Hollandse troepen zal worden bezet, heeft de stedelijke regering bereids maatregelen beraamd, om de alhier bestaande localen tot kazernering in gereedheid te brengen.

BELGIË.

BRUSSEL 12 Junij. In den Indépendant leest men omtrent de bekrachtiging der tractaten van 19 April, onder anderen, het volgende:

« Zoo men zich in Engeland over dezen gelukkigen uitslag onzer omwenteling verheugt, zal men dit ook met eene levendige voldoening in het overige der wereld vernemen, terwijl de tijding daarvan in België met eene onbeschrijflijke vreugde sonde zijn ontvangen, indien deze gebeurtenis, eene der meest gewichtigste van onze eeuw, omdat zij eene nieuwe natie in Europa vestigt, niet tevens het teeken ware van eene snareltijde scheiding. »

— De Moniteur berigt, dat aan de verschillende autoriteiten, die met het toezigt over de paspoorten zijn belast, de noodige instructien zijn gegeven, om van nu af, alle beperkende maatregelen te doen ophouden, die aan de Hollandsche grenzen bij den in- en uitgang van het Koninkrijk in gebruik waren.

Van den anderen kant, zijn gelijke bevelen gezonden aan de bevelhebbers onzer voorposten op de gehele linie.

De reizigers van alle natien zullen voortaan zonder eenige autorisatie pas tegen eenen Belgischen moeten verwisselen, bij den ingang van het land, met uitzondering van de reizigers, die tot Engeland, Oostenrijk of Pruisen behooren, en die daarvan uit het beginsel van wederkerigheid zijn ontheven.

(De voorname inhoud van dit besluit, bereids gisteren, den 12 dezer, door buitengewone gelegenheid ontvangen, hebben wij in den Avondbode van den 13 medegedeeld, die den 12 des avonds ten 5½ ure is uitgegeven.)

DE RED.

— De Emancipation deelt eenen particulieren brief uit Parijs mede van den navolgenden inhoud:

« Het is zeker, dat in de jongste vergadering der Londensche Conferentie, betrekkelijk het tractaat van 19 April, de gezanten van Rogeland, Frankrijk (?), en België er sterk op hebben aangedrongen, dat de bijzondere eigendommen, welke het Huis van Oranje-Nassau in België bezit, krachtens een aanhangsel, binnen eenen bepaalden tijd zouden verkocht worden, even als dit in Frankrijk heeft plaats gehad, ten aanzien van de bezittingen van den oudsten tak der Bourbons; doch dit voorstel is door de gezanten der Noordsehe Mogendheden verworpen geworden. » (Zie Part. Corresp. Londen.)

— In sommige staatkundige kringen noemt men reeds de personen, die tot het vervullen der Belgische ambassade te 's Gravenhage zouden worden benoemd. Daaronder merkt men op de namen van den hertog d'Ursel, minister tijdens de vereniging, en van de heeren Du Bus de Gisignies, oud gouverneur-generaal van Indië, en De la Coste, de laatste minister van Binnenlandsehe Zaken vóór 1830.

— Men wil weten, dat de ontruiming van Venlo den 15 dezer zal plaats hebben.

— De Belgische dagbladen zijn opgevuld met het verslag der verkiezingen voor den Senaat en de Kamer der Afgevaardigden, welke op dit oogenblik reeds voor het grootste gedeelte zijn afgelopen.

De verkiezing van den minister van Financiën, den heer Desmazières, die te Gent, naar men voorsagt, zoo grooten tegenstand moest ontmoeten, heeft met 929 van de 1574 stemmen plaats gehad.

NIEUWVERK.

GIANNA.

De kolonel VERGIERES bragt met zijne familie het schoone seizoen op een buitenverblijf door. ELISE, zijne nicht, eene jonge en bevallige vrouw, was sedert kort met een rijken grondbezitter van veertig jaren gehuwd, en beide, benevens eenen vriend van den huize, den heer POLYDOR KORTER, hielden den kolonel gezelschap, en speelden des avonds Whist, want de oude krijgsman was een hartstogtelijk liefhebber van een partijje. Des morgens deed hij met zijn neef eene wandeling door het buitengoed, en het onderhoud liep dan over de verbeteringen en verfraaijingen, die men aan hetzelve kon aanbrengen maken. Intusschen wandelde ELISE met den heer POLYDOR.

« Schijnt, dat hun gesprek van een zeer belangwekkenden aard was, want telkens wanneer het slochte weder de wandeling beleete, was ELISE in geene ongemakkelijke stemming; dan sprak zij over het gemis der Parijsche vermaken, en veroorloofde zich haren oom raad te geven over zijn spel; hetgeen het middel was om hem tot knorrig te maken. Op zekeren dag, dat de tegen de gluurten bleef, toonde zich ELISE ongeduldiger dan ooit en verklaarde zich volkomen tegen het maken van een partijje. « Oom, » zeide zij, op eene vlijtenden toon, « gij moest ons van uwe veldtochten verhalen. »

« Oeh! ge kent ze immers van buiten! » antwoordde de kolonel, door deze vraag echter zichtbaar gestreeld. « Te Wagram gewond, te Austerlitz gewond, te Jena gewond, zie daar alles! »

« Gij zult mij niet wijs maken, oom, dat al uwe avonturen daarop nederkomen. Na de herstelling der BOURBONS zijt gij vogelvrij verklaard. Ik wil wedden, dat iemand u het leven heeft gered. »

« Het is waar! ik heb aan iemand mijn leven te danken, » hernam de kolonel, zich plotseling iets herinnerende.

« Oom lief, gij moest ons dat vertellen? »

« Ja, maar onder het uitdrukkelijk beding, dat wij naderhand een partijje maken. »

« Nu, ja, dat blijft afgesproken. »

« Welnu dan. In 1815 werd ik als Buonapartist vervolgd, en zocht eene schuilplaats in de digte wouden van Korsika. Ik voerde het bevel over eenen troep partigangiers, die nog vóór 's Keizers zaak streden. De commandant eener tegen mij afgezonden afdeeling nam alle middelen te baat, om zich van mij te ontdoen.

« Onder de verschillende schuilplaatsen, waar ik mij heurtelings ophield, had men den commandant de hut van COSCIOTTO aangewezen. Midden in de landstreek Finmorbe, in het open veld gelegen, voor alle overrompeling bevelig, en het omliggende land bestrijkende, was deze hut te gelijk eene schuilplaats en een verbergingsoord. COSCIOTTO was een buitengewoon stoutmoedig man, met ongelooflijke kracht en behendigheid begaafd, spottende met den dood, geheel zonder wroeging en zonder vrees. Door alle naburen vermeden, leefde hij in eenzaamheid, en hield eene soort van herberg voor mijne partigangiers en mij. Men at zeer goed bij hem, doch daar de oorlog van ons geene lekkerbekken had gemaakt, waren wij ligt tevreden te stellen.

« Deze dichterlijke bandiet had de bekoorlijkste vrouw, die ik ooit gezien heb. Zij was eenigzins bruin van vel, en uit hare gitwarte oogen straalden vurige blikken; hare ranke leest scheen door de hand der Gratiën zelve gevormd, en met al deze aanvulligheden paarde zij eene coquetterie, die geheel uit de natuur zelve voortkwam, en aan eene Parijsche vrouw herinnerde. In dit oogenblik zag de heer POLYDOR ELISE aan, die bloosde en de oogen nedersloeg.

« De politie, die mij vervolgde, meende in COSCIOTTO en zijne vrouw twee uitmuntende handlangers te hebben gevonden. De politie rekent altijd op de vrouwen, en de beruchtheid van COSCIOTTO moest alle verwachtingen en vermoedens te dien opzichte opwekken. Men bespiedde den bandiet, en lapdorige nasporingen deden ontdekken, dat een heugener der vallei COSCIOTTO's medeligtige en grootste vriend was. Van beiden kon men zich gewichtige diensten beloven, en van geen van beiden had men eene weigering te vreezen, dacht men.

« Men slaagde er zeer gemakkelijk in, om COSCIOTTO's vriend over te halen. Deze man, laag genoeg om eene misdaad aan te raden, was te lachhartig om haar te volvoeren. Na zijnen koop gesloten en beloofd te hebben mij levend of dood in de magt des Gouvernements te stellen, begaf zich de verrader naar de woning van COSCIOTTO. Tegen den avond was hij

de hut op eenen korten afstand genaderd. Het was een treurige en sombere avond: een onweder kwam uit het zuiden op; een ijekoude wind boog de kruinen der kastanjeboomen, en weerlichtten schitterden in de verte. GIANNA bereide het maal van den bandiet, en ik hoorde, dat het onderhoud over mij liep.

« Toen de verrader gerucht aan de deur maakte, nam COSCIOTTO zijn geweer, en riep: « Welnu, even als eene schildwacht op de voorposten. »

« Doe open, COSCIOTTO, zeide zijn vriend; ik ben het; herkent gij mijne stem niet? »

« Wees welkom, kameraad, zeide COSCIOTTO, de deur openende.

« Den ellendeling viel een gul en gastvrij onthaal te beurt. GIANNA diepte het souper op, en, naar het oude gebruik, haastte men zich niet met den gast meens de reden van zijn bezoek te ondervragen. Na den maaltijd echter veroorloofde zich COSCIOTTO de vraag, waarom zijn vriend zich door zulk eenen donkeren en gevaarvollen nacht naar zijn huis begeeven had. Daar gaf daarop zijnen vriend een wenk, en vermaant GIANNA zich te verlaten; zij gehoorzaamde met tegenzin, want onwillekeurig hield zij die tederlijk bezoek voor zeer verdaht. Zij legde zich te bed en vermaakte in diepe slap te zijn gevallen, maar luisterde inmiddels met eenen pijnlijken aandacht.

« De vreemdeling, toen om zich heen ziende, alsof de stilte en eenzaamheid hem niet geheel gerust stelden, zeide zacht tot COSCIOTTO: « Mijn vriend, ik kom u rijk maken; gij kunt mij sonder gevaar en zonder de minste moeite eene uitstekende dienst bewijzen. Niemand zal u weeten, dat gij mag hiervan onderrigt zijn. »

« Mijn aan en mijn leven behouden mijnen vriend. Wat verlangt gij van mi? »

« Stil! want dat geene stappen? »

« Het is de vraag, die gij mij hebt gesteld, en gij zijt er niet op gekomen. »

« De vreemdeling, die gij mij hebt gesteld, en gij zijt er niet op gekomen. »

« De kolonel, die gij mij hebt gesteld, en gij zijt er niet op gekomen. »

— Naar men wil, zoude de bekende fabrikant Cockerill zich op dit oogenblik onder 's hands van zijne meeste vaste goederen in Frankrijk en in België ophouden.

— In eene zitting van de koninklijke maatschappij van wetenschappen en fraaie letteren te Brussel, van den 8 Junij, heeft de heer Quetelet een verslag voorgelezen, wegens het onweder en de buitengewone slagregens, die den 4 en 5 Junij in een gedeelte van België groote schade hebben aangericht. Deze geleerde zegt daarin, dat de hoeveelheid toen gevallen regen voor onze luchtstreek voorbeeldeloos groot is geweest. Volgens de waarnemingen op den sterretoren te Brussel, waren op het terras daarvan tot den middag van den 5, in een tijdverloop van ruim een etmaal, 112,78 millimeters (meer dan elf Nederlandse duimen) regen gevallen. Hoe groot die hoeveelheid is, kan men daaruit opmaken, dat, volgens de waarnemingen gedurende de laatste jaren, op hetzelfde punt gedaan, door elkander gerekend, jaarlijks 625,75 millimeters regen vallen; zoodat in één etmaal omstreeks het zede gedeelte van dat bedrag is opgezameld. Sedert 1833 heeft de grootste hoeveelheid regen, die op den sterretoren te Brussel in één etmaal is gevallen 56,27 millimeters bedragen. Nog is er reden om te vermoeden, dat bij het laatste onweder de gevallen regen op de punten, waar men daardoor het meeste heeft geleden, grooter is geweest, dan te Brussel, 't welk eenige uren van het toneel van zoo veel onheil verwijderd is.

FRANKRIJK.

PARIS 11 Junij. In de gewone *Parijische Correspondentie* leest men het volgende:

« Brieven uit Lyon van den 8 Junij hadden vroeg doen ontstaan wegens het aanwenden van pogingen, tot het bewerken van onlusten aldaar, in napoling van het *Parijische oproer* van 12 en 13 Mei. Wij ontvingen heden brieven van den 9, die het bericht inhouden, dat aldaar slechts eenige arrestatiën zijn bewerkstelligd, doch dat de openbare rust niet ernstig is gestoord geworden. »

— Gisteren avond hebben de ministers eene bijeenkomst gehouden, welke tot laat in den nacht heeft geduurd, en ten gevolge waarvan zich het gerucht heeft verspreid, dat de heer Passy zijn ontslag zoude hebben gegeven.

— Gisteren avond ten 8 ure zijn een tiental belhamels bij het jongste oproer, van de *Conciergerie* naar de gevangenis *La force* overgebracht, die zich niet ontsien hebben, daarbij de *Marseillaise* aan te heffen, waarin zij slechts met moeite door de municipale gardes zijn gestuit geworden.

— Bij de *Barrière de Stoures* heeft gisteren tusschen eenige timmerlieden en gezellen van de zogenaamde *Renards*, eene ernstige botsing plaats gehad, waarbij zes hunner zwaar gekwetst zijn geworden, en dien ten gevolge naar het hospitaal vervoerd. Vier der voornaamste aanstokers zijn in hechtenis genomen.

— Omtrent hetgeen in de commissie van de Kamer der Afgevaardigden, ten aanzien van de aanvraag van een nieuw crediet voor de uitbreiding der Fransche zeemacht, is voorgevallen, vernemen men nader, dat, onder anderen, de maarschalk Soult en de admiraal Duperré ieder op hunne beurt zouden verklaard hebben, dat het kabinet vast besloten was, aan de grondwettige zaak in Spanje eene werkzame en krachtadige medewerking te geven. Dien ten gevolge zullen de Fransche schepen zich niet bepalen, om de ontschepping van manschappen en krijgshoofden, voor Don Carlos bestemd, te beletten, maar zich gereed houden, om, zoo dikwerf hun dit zal gevraagd worden, de troepen der Koningin van het eene punt naar het andere over te brengen.

In geval eene dadelijke medewerking van troepen noodzakelijk mogt zijn, zal ook deze verleend worden; de soldaten en matrozen zullen, even als dit met de Engelsche zeemacht het geval is geweest, des noods, hunnen arm moeten leenen, om het opheffen der blokkade van Bilbao te verzekeren.

In het kort, de gegeven instructiën aan de bevelhebbers der Fransche vloot op de Spaansche kusten strekken om niets bij de Engelsche zeemacht ten achter te staan, in al, wat werkelijke dienst aan het gouvernement der Koningin betreft.

— De *Deputé van de Gironde* heeft de volgende wijze beoordeeld:

« Eenmaal dezen weg betreden hebbende, kan er niet meer aan gedacht worden, om terug te deinken... Zoo onze zeelieden, op den Spaanschen grond ontscheept, niet kunnen slagen de overwinning aan den standaard der Koningin te hechten, zult gij u niet kunnen onthouden, eenen stap verder te gaan. »

« Tot dus verre heeft de onmacht van de generaals der Christino's ons in niets benadeeld. Europa weet, dat wij niet registreerds tusschen beiden komen in de geleverde veldslagen. Maar op den dag, dat onze coördaten en ons vaandel in hun kamp zullen hebben geblokkeerd; wanneer het ontwijfelbaar zal zijn, dat wij onze pogingen bij de hunne voegen, dat onze artillerie ten hunne dienst is, en dat onze soldaten onder hunne bevelen strijden; op dien dag, bedenken wij het, zal Frankrijk zijn deel erlangen in al den maad hunner onmacht en hunner nederlagen! »

« Zal Frankrijk zich deze droevige verantwoordelijkheid getroosten? — Hetzelfde zoude zich het ongelijk gegeven hebben om van de bepalingen van een tractaat af te wijken, alleen om in eene weinig roomrijke en dikwerf weinig eervolle worsteling te worden gewikkeld! »

« Neen, nimmer zal Frankrijk zich aan eene dergelijke staatkunde kenmerken onderwerpen, die het aan de kansen van den oorlog zoude prijs geven, zonder hetzelfde tevens de middelen te verschaffen den strijd ten einde te brengen, zoo als dit rijk gewoon is de zaken ten einde te brengen, welke het voor zijne rekening onderneemt. Frankrijk zoude dan zich moeten terugtrekken, om de grenzen welve van het tractaat, hetgeen eene lachheid zoude schijnen; of wel voorwaarts gaan, hetgeen gelijk zoude staan met de tusschenkomst met al hie toevoelen: eene tusschenkomst, welke het kabinet verklaart tot geene prijs te willen! »

SPANJE.

MADRID 4 Junij. De algemeene aandacht is thans gevestigd op de op handen zijnde verkiezingen van nieuwe leden voor de vergadering der Cortes.

« Ditmaal wierp ELISE eenen blik op haren man, en vervolgens op POLYDOR. « COSCIUTTO, hernam de kolonel, beet zich op de lippen, sloeg eenen rassen en veelbetekenden blik op het ledakant, waarvan de gordijnen zich bewegden, en bewaarde het stilzwijgen. »

« Daarop, vervolgde de vreemdeling, is de kolonel een slecht mensch. Hij heeft de rust onzer velden verstoord; men moet het land van dien onverschilligen minneren. Het zou eene verdienstelijke daad zijn, hem van kant te helpen. Ziedaar vijf duizend francs voor u. Ik heb vergif bij mij; gij zult het hem in den eenen of anderen smakkelijken schotel toedienen; dat zal u niet ongemakkelijk zijn, want gij zijt een goede kok! »

« In dit oogenblik was ik tot aan de deur van de hut genaderd; doornat, afgemat van vermoeienis, was ik op het punt, om, als naar gewoonte, zonder kloppen binnen te komen; maar het geluid der stemmen trok mijne aandacht tot zich. Ik hoorde die geheele zamenspraak: en daar men slechts over vergif het woord voerde en ik wel gewispeld was, besloot ik naar binnen te gaan, om den verspreider te zien. Ik sloop op mijne knieën tot nabij de kamer, waar een achterdeur, die met den stal gemeenschap had, en sloeg van daar af naar de deur. »

« Toen ginschoude ik een toneel, te gelijk eenen grooten schilder en eenen verheven diechter waardig. COSCIUTTO hield op zijnen gast eenen blik vol sombere ontroering gevestigd; zijne krampachtig gesloten vuisten, zijn mond, om welken een glimlach vol verontwaardiging zweefde, gaven hem eenen woesten indrukwekkenden aanblik; de vreemdeling volgde al de bewegingen van zijnen medegast, met den vinger op de goudstukken wijzende, en met ongeduld de blijken eener schandelijke toestemming verbeidende. Op den achtergrond rigtte zich GIANNI half overlemd in het ledakant; op haar gelaat vol uitdrukking teekende zich eene zwijgende, doch hevige verontwaardiging, en met een angstig ongeduld schouwde zij het antwoord van haren man af te wachten. »

« GIANNI GIANNI! riep deze eindelooze uit, sta op. Dena man, welke aan mijnen diens heeft geteget, en uit mijn glas gedronken, deze zelfde man biedt mij goud en vergif aan; hij wil, dat ik de wetten der gasterijheid schende, en den kolonel onbreng; hij heeft u van ontroef beschuldigd — welke straf heeft hij daarvoor verdiend? »

« Den dood, — antwoordde de jonge vrouw, met eene vaste stem. »

men vrees, dat dezelve te Madrid, Kadix en Valencia aanleiding tot onregeligheden zullen geven.

De generaal Valdez zal eindelijk van hier vertrekken, om het bevelheerschap van Katalonië over te nemen.

Het Ministerie heeft met zekere bereidheid tot het weder invoeren van de Tienden, die voor de helft zullen worden gevorderd, besloten. Men gelooft, dat de iening van dezelve, vooral in de provinciën, met zeer vele moeilijkheden zal gepaard gaan.

De nationale garde schijnt niet zeer tevreden te zijn met de benoeming van den generaal Quiroga, in plaats van Narvaez.

De generaal San Juanena is tot militairen gouverneur van Madrid benoemd.

D U I T S C H L A N D.

TRIEST 3 Junij. De alhier ontvangen brieven uit Alexandrië, dd. 16 Mei, bevatten bijna allen, dat er tot dien dag tusschen de Turksche en Egyptische troepen geene vijandelijkheden zouden hebben plaats gehad; echter werd zulks als onvermijdelijk beschouwd. De Russische vloot bevindt zich bij Inada of Ainada, ongeveer 60 uren van den Bosphorus, (aan de Turksche kusten van de Zwarte Zee, halfweg tusschen Bargas en Bujukdere.)

WIEN 4 Junij. Algemeen blijft men alhier de hoop koesteren, dat de oorlog in het Oosten niet zal uitbarsten; te meer daar men vermoedt, dat de diplomatie met zeer veel getracht de beide oorlogzuchtige partijen heeft aangemaand den vrede te bewaren. Deze oorlog bangt echter van niet te voorreene gebeurtenissen af, zoo dat de kans van vrede of oorlog bijna gelijk staat. In alle gevallen is het voldoende, dat men weet, dat de Mogendheden het eens zijn, omtrent het grondbeginsel, den vrede in het Oosten te doen voortduren, en dat zij alles aanwenden, om dat doel te bereiken.

CARLSRUHE 6 Junij. De vergadering der Stenden zal zich in hare zitting van dit jaar bezig houden met het ontwerp van de emancipatie der Israëlieten; welk voorstel reeds in de vorige zitting is ter tafel gebracht. Bij de commissie der petitiën is hetzelfde gisteren in omvang gebracht, en voor de eerste keer heeft zich de meerderheid voor dezen maatregel verklaard. Het rapport zal dus ten voordeele der emancipatie zijn.

DRESDEN 7 Junij. De stadhouder van het Koninkrijk Polen, Vorst Paskevitch, is, op deszelfs reis naar Karlsbad, alhier doorgelopen.

— Uit Hanover meldt men, dat de Tweede Kamer der Stenden, nadat eindelijk het tot het nemen van besluiten vereischte getal leden was opgekomen, het onderzoek der lastbrieven heeft uitgesteld, doch daarentegen de begroting toegestaan.

E G Y P T E.

ALEXANDRIË 17 Mei. De onlangs met zoo veel spoed aan den Russischen consul-generaal, den graaf Medem, toegezonden dépêches, behelsden: dat de Russische regering den Ondt-Koning te kennen geeft, om de Porte de achterstallige schatting (700,000 Talaris 8 millioen gulden) zonder vertraging uit te betalen, en zijne troepen in Syrië bij Damascus terug te trekken. De graaf Medem maakte de consuls generaal van Oostenrijk en Engeland met den inhoud dier dépêches bekend, en voerde daarbij, dat hij op hunne ondersteuning vertrouwde, om den Ond-Koning, bij niet naleving van het gevorderde, daartoe te dwingen. De overste Campbell en de heer Laurin antwoordden hierop, dat zij omtrent dit punt geene instructiën van hunne regeringen hadden ontvangen. Het is opmerkelijk, dat deze u ededeeling niet aan den Franschen consul-generaal is gedaan.

Tusschen den 8 en 15 Mei hebben er driek honderden plaatsen gehad tusschen graaf Medem en Baghos-Bey. Den 12 is de Onderkoning te Alexandrië aangekomen. Dienzelden avond heeft graaf Medem eene audiëntie bij hem gehad, waarbij over den inhoud van de dépêches werd gesproken. Den volgende dag was graaf Medem geheel alleen bij Mehmed Ali, op het nieuwe paleis van Rassetsen, ten middagmaal genoodigd.

— De Egyptische regering heeft plotseling een aantal Europeanen, bijzonder Franschen, die in het arsenaal werkzaam waren, uit hare dienst ontslagen.

ST A N N I N G E N.

Aankomen en gelogerd in den Oosten-Dalen, Singel: de heer Gottfried Scharff, raadsheer.

Wij vernemen, dat de voorstelling ten voordeele van den heer B. Breddé, welke Donderdag den 20 dezer in den Hoogduitschen Schouwburg zoude plaats hebben, tot nadere aankondiging is uitgesteld.

Heden is met het beste gevolg te water gebracht van de werf de *Walvisch*, het fregatschip *Cornelia en Henriette*, gebouwd door den scheepsbouwmeester Jan Naven, voor rekening van de heeren B. W. van Straten, groot ongeveer 1000 tonnen, gevorderd zallende worden door Kap. S. van Delden Aan. Opmiddeljk daarna is de kiel gelegd van het fregatschip de *Walvisch*, mede voor rekening van bovengemeld handelshuis, gevorderd zallende worden door Kap. Jan Schut. Beide bodams zijn bestemd voor de vaart op de Oost-Indiën.

De Criminele Regbank in Holland heeft, op 13 Junij 1839, Johannes de Vries schuldig verklaard aan diefstal, gepleegd bij nacht, door meer dan een persoon, in een bewoond huis, en hem dienvolgens veroordeeld tot 4 uur tepsontstelling en vijf jaren confinement in een tuchthuis met de kosten; en Pieter van Dalen, schuldig verklaard aan diefstal bij nacht, in de aanhoorigheid van een bewoond huis, door middel van overklimming, na reeds te voren, ter zake van misdad, te zijn veroordeeld geweest, en hem dienvolgens veroordeeld tot geensling en brandmerk, met de strop om den hals aan de galg vastgemaakt, en vijf jaren confinement in een rasp- of tuchthuis, met de kosten.

177ste KON. NED. LOTERIJ.

Trekking der Vijfde Klasse Woensdag 12 Junij.

De Lijst: N° 23502 en prijs van f. 10,000; N° 14020 en 6000 ieder een dito van f. 1,000. De Lijst: N° 10078 en 19226 ieder een prijs van f. 1,000.

« Wat wilt gij doen! wilt gij mij dooden, mij, uwen vriend! » « Ik ben de vriend der laaghartigen niet! — waarop COSCIUTTO eene beweging deed om zijne karabijn te vatten. »

« Toen kwam ik te voorschijn. Daarop eene eekantelijken blik op GIANNI, nam COSCIUTTO bij de hand 'ten hand' hem, dat hij den vreemdeling, welke al het goet, dat hij bij 't had, tot zijn tuchthuis, het leven zou schenken. »

« Behoud uw goet, meedeelde deze COSCIUTTO; dan 't kolonel het verlangd, zal ik mijne woning met uw vlog bloed niet verlaten; maar vertrek verstand, en dat de opgaande zon u niet in het Fijnste aantreffe, of mijn loed zal zich eene weg tot uw hart baten. »

« Thans is mijn verhaal ten einde, gij moet tevreden zijn ELISE, kom, neef, en gij, POLYDOR, neemt uwe plaatsen aan de speeltafel. ELISE, het is aan u, om te couperen. »

« Een oogenblik, om; en hoe eindigde uwe liefte historie met GIANNI? » « Ik had vast besloten om de wetten der gasterijheid niet te schenden. ELISE zag op nieuw POLYDOR aan, die het hoofd omkeerde. »

« Iemand, die mij het leven gered had, en wiens vertrouwen in mij ondanks de waarschuwing van den verrader, niet had gewankeld, kon ik de eer niet ontrooven. Echter was GIANNI zoo bevallig, en toonde zich zoo ontroerd, wanneer zij mij aansprak, dat het mij, ik beken het, veel moeite kostte, om mijnen pligt getrouw te blijven. Gelukkig verscheefte mij de amnestie, waarin ik begrepen werd, de middelen om aan het gevaar te ontkomen. Ik verliet Korika; GIANNI en haar man vergezelden mij tot Bastia; waar ik mij naar Frankrijk inschepte, en wij scheidden niet zonder tranen te storten. Ik drukte de hand van COSCIUTTO, en omhelste GIANNI, haar ongemerkt insluisterende: Wees gelukkig! »

« Na mijne terugkomst vond ik een mijn portret met vijfduizend francs in goud; later vernam ik, dat mijn wensch vervuld was, dat COSCIUTTO een eerlijk man geworden was, en GIANNI zeer gelukkig maakte. De romanistische menschen eindigen altijd met gelukkig te zijn, wanneer zij het gevaar der eerste begoochelingen zijn te boven gekomen. — Thans moet ik mijn spel nazien. Klaveren dien! Voortreffelijk! ik coupeer, en speel weder traef uit. »

Het overige van den avond was ELISE stil en POLYDOR verstrooid. Den

GETROUWD. 12 Junij L. G. Bolten en G. Volmarj.
BEVALLEN. 10 Junij. O. G. van der Vies, geb. Ruelofs, D. — 11 Junij M. M. Rupert, geb. Boland, d. Z. — A. H. Verneke, geb. Sneeker, D.
OVERLEDEN. 8 Junij G. de Vaar, 78 j. — 10 Junij J. Mekking, 78 j. — J. Moilives van der Noot, 96 j. — Te Leeuwarden, 9 Junij S. Sijbesma, 48 j.

ENGELAND.

Part. Corresp. Londen 11 Julij. De uitwisseling der ratificatiën van het tractaat der vijf Mogendheden, met Holland, België en het Deutsche Verbond heeft, zoo als bereids gemeld is, verleden Zaterdag den 8 dezer des namiddags ten 5 ure, alhier plaats gehad, nadat dezelve den 1 dezer bij protocol in de Conferentie acht dagen was uitgesteld.

De ambassadeurs en zaakgelastigden, tot dat einde aan het *Foreign Office* vergaderd zijnde, hebben elkander de door hunne meesters geteekende stukken, voorzien van de groot-zegels der onderschreven Rijken overgegeven, en hebben van deze handeling gezamenlijk een protocol opgemaakt en geteekend.

Alvorens echter hietoe over te gaan, heeft men nog eene moeilijke ondervond, waarop men niet gerekend had, en welke gedurende twee dagen te voren tot verschillende overleggingen, beraadslagingen en zamenkomsten aanleiding heeft gegeven.

De zaak is deze: Toen Z. M. de Koning der Nederlanden in het bezit van het kasteel van Laeken kwam, was het landgoed slechts van middelmatige nabijgebreidheid. Gedurende Hoogstdezelz regering heeft Z. M. hetzelfde van tijd tot tijd verpoot, door den aankoop uit eigen Fondsen van onbegrijpde hofsteden en stukken lands, waarmede, zoo wij wel onderrigt zijn, zelfs het park uitgelegd is. Deze bezitting nu is als persoonlijk eigendom der Koningin begrepen geweest in het sequester, dat sedert de revolutie op het vorstelijk eigendom in België gelegd is, welk sequester, naar den inhoud van het onderhavige tractaat, binnen eenen gegeven tijd na de uitwisseling der ratificatiën moet opgeheven worden. Koning Leopold echter, die hetzelfde kasteel bewoont, en den schoonen optrek van hetzelfde bijzonder bemint, zoude ongaarne zien, dat het landgoed, hetwelk op zich zelf aan de kroon behoort, door de afscheiding van de aan Koning Willem behoorende stukken land weder tot zijne vorige middelmatigheid terug gebracht werd, en vreezde, dat bij eene openbare verkoop van wege den Koning der Nederlanden, de bedochte hofsteden en stukken lands zouden vallen in handen van personen, die daarvan misschien een voor hem onaangenaam gebruik zouden maken, heeft aangeboden dit land-eigendom, waarvan de waarde hier op f. 120,000 begroot wordt, van den Koning der Nederlanden voor eenen billijken prijs te koop.

Over dit aanbod zijn in de laatste weken verschillende brieven gewisseld, en uit de antwoorden, uit den Haag ontvangen, heeft men opgemaakt, ofschoon het er niet regtuit in gezegd wordt, dat Z. M. de Koning der Nederlanden, na de uitwisseling der ratificatiën, niet ongenegen zoude zijn met Koning Leopold daarover in onderhandeling te treden. De laatste-genoemde nu, die waarschijnlijk nog niet regt inziet, op welken voet hij na den vrede met het hof van den Haag zal zijn, heeft met deze zijdelingsche verklaring geen genoegen genomen, maar meerdere zekerheid willende hebben, naar men zegt, daarover aan H. M. Koningin Victoria gescreven; althans men verhaalt ons, dat lord Palmerston gezegd zoude hebben, dat het de persoonlijke begeerte van H. M. was, dat er bij de ratificatiën iets gedaan zoude worden, dat strekke kon ter voldoening aan den wensch van haren oom, en tot bevordering van het genoegen van zijn leven. Dien ten gevolge dan hebben Engeland en België verklaard, hetgeen ook in het protocol ingevoegd is, dat zij tot de uitwisseling der ratificatiën overgaande, zulks alleen deden onder deze reserve, dat het sequester op de landerijen rondom het kasteel van Laeken, en welke het persoonlijk eigendom van Z. M. den Koning der Nederlanden zijn, niet opgeheven zal worden, vóór d. d. de beide Koningen over het bezit derzelve zullen zijn overeengekomen.

Daar nu reserves in deze zaak, bij eene vroegere gelegenheid ten genoegen van Pruisen, Oostenrijk en Rusland toegelaten zijn geworden, meenden de ambassadeurs en zaakgelastigden van deze Magten alsna zich daartegen niet te moeten verzetten; en wat den Nederlandschen zaakgelastigde aangaat, regeert hij hebbende om zijn hof hierover te raadplegen, en geene ook hij zich genoodzaakt, dezelve toe te laten. Hij heeft echter gedaan het eenige, wat in deze omstandigheden gedaan kon worden, dat is, hij heeft verklaard, dat hij door de uitwisseling niet gehouden wilde worden, in dié reserve toe te stemmen, en dat niettegenstaande dezelve, de Koning zijn meester in het volle bezit bleef van zijn regt, om over zijn eigendom naar welgevallen te beschikken.

Deze verklaring of contra-reserve, waarvan wij, zoo als ook van de vorige den hoofd-inhoud slechts opgeven, konde hem nu op zijne beurt ook niet geweigerd worden; dezelve werd dus toegelaten, en insgelijken het protocol ingevoegd.

Daarop ging men tot de uitwisseling zelve over, welke zeer kort afliep. Er waren acht contracterende partijen; elk der zeven volmagtigden ontving dus zeven tractaten, te weten, zes van de zes overige Mogendheden, en een van het Deutsche Verbond. De ambassadeurs en zaakgelastigden werden, zoo wel als lord Palmerston, door hunne secretarissen in deze handeling geholpen, ten einde alle vergissing voor te komen. Baron Bentinck was van den Nederlandschen consul-generaal, den heer May, vergezeld.

Het is opmerkelijk, dat de sluiting van een tractaat, hetwelk met regt den naam van Europeesch tractaat verdient, en welks wedergeve men moeilijk in de geschiedenis zal vinden, met zoveel eenvoudigheid volbragt is. Terstond nadat de uitwisseling afgevoerd was, gingen de volmagtigden stil, maar inwendig tevreden, naar hunne woningen, en zettenden zich aan hunne schrijfstafels om den afloop zoo spoedig mogelijk aan hunne Hoven te melden.

Lord Palmerston heeft reeds gisteren avond van de uitwisseling aan het Parlement kennis gegeven, zonder van de reserve te gewagen, en heeft de tractaten ter tafel gebracht.

Het is echter waarschijnlijk, dat aan deze belangrijke gebeurtenis, welke den vrede van Europa verzekert, gedacht zal worden aan het groote diplomatieke afscheidmaal, dat graaf Pozzo di Borgo voornemens is te geven vóór zijn vertrek naar Parijs, dat tot na het Waterloo-feest bij den hertog van Wellington uitgesteld is.

volgenden morgen gaf de jongeling voor, eenen brief te hebben ontvangen, die hem verplichtte onmiddellijk naar Parijs te vertrekken. Des avonds waren de beide heeren genoodzaakt, zich met het sequester te melden; het gesprek liep over d' reden, die den vriend van den huize, welke niets te doen had, tot zulk een onverwacht vertrek had doen besluiten. ELISE bloosde, en omhelste haren man, die niets van hare buitengewone tederheid begreep, en haar geheel verband begaan liet.

S L A D V U L L I N G.

Onlangs is te Londen een nieuw ingrijpt tot het uithoelen van eijeren, door middel van stoom, aangelegd. Het werktuig, waarin de eijeren worden geest, bestaat uit eene houten kast, die ongeveer 9 voet lang, 8 voet breed en 3½ voet hoog is, welke, behalve de daarin aangebrachte schuiframen, geheel met wollen stof is bekleed. Deze kast heeft 8 afdeelingen, welke te zamen 2100 eijeren kunnen bevatten. De eijeren worden op flanel geplaatst en op deze wijze aan de hitte blootgesteld, welke door gas wordt veroorzaakt, en door pijpen, die onder het werktuig zijn aangebracht, is de kast geleid. In 21 dagen komen al de kieren uit, en uit het werktuig worden zij alsdan op eene aangename en ruime plaats gebracht, die drie afdeelingen heeft, en waarvan de grootste met keiland is bestrooid. Al-daar kunnen de kieren zich vrij bewegen, en blijven er tot dat zij verkocht worden. Ook deze kamer wordt door middel van gas verwarmd, en op eene gelijken graad van warmte gehouden. De aldus uitgebroede kieren schijnen zeer gezond en sterk, en beginnen dadelijk, nadat zij het ei hebben verlaten, het hun voorgeworpen voeder te eten.

Zeker beroemd componist verzocht den tegenwoordigen Paus hem den titel van graaf te verleenen; doch ontving ten antwoord: « Ik heb u steeds als vorst in de kunst beschouwd, en zou u dus door den graaf-titel verpederen. »

Volgens eene onlangs plaats gehad hebbende telling, zijn in het Koninkrijk Zomer 798 advocaten, 679 genera- en heelmeeesters en 1,574 geestelijken, als: 1,110 der Lutherse; 194 der Hervormde, 825 van de Roomsch Katholieke kerk, 4 Mennonieten en 1 Herenbutter.

27/4 @ Liebau / 178; 184/4 @ Dago / 180; 127 @ Koersche / 170; ongedroogde ruimte tot vorige prijzen langzaam op; 125/4 @ Vlaamse zomer / 140; 141/4 @ Dago / 133; 128/4 @ Dago / 127; 123/4 @ Forder / 133, 134.
Moutwijn soutende tot gisteren op f 15 per vat; toen werd na beurs voor f 15 verkocht, en heden is tot f 15, naar genoegen, gekocht.
Jenever, Amsterdamsche proef f 18 a f 18 1/2 per vat, zonder fust.

Regtsaken.

Arrondissements-regbank te Amsterdam, (1ste Kamer). Zitting van 12 Junij 1839. Voorzitter: Mr. H. C. HOOFT-GRAAFLAND.

DE INGENIEUR BRADE TEGEN DE COMMISSARISSEN DER HOLLANDSCHE IJZEREN SPOORWEG-MAATSCHAPPIJ.

In deze zitting werd deze zoo veel gerucht gemaakt hebbende zaak behandeld. Het onderwerp der wederzijdsche vorderingen zal genezaam blijken uit den inhoud der over en weder gevoerde pleidooijen, welke op aanstaanden Dingsdag avond zullen worden voortgezet.

Mr. H. J. van Alfen van Oorde voerde het woord voor den heer Brade. De ingestelde actie moest strekken tot stuiting — tot herstel eener onrechtvaardigheid, waarvan geen tweede voorbeeld te vinden was. Men heeft den eischer pogen te verwijderen, om een ander in zijne plaats te stellen, en nu dit gelukt is, onthoudt men hem met vertreding van regt, billijkheid en ordentelijkheid, datgene, wat hem eentmaal mondeling en schriftelijk is beloofd. De grieven van den eischer komen in korte woorden hierop neder: — dat velen bij de oprigting van den spoorweg voordelen hebben genoten en nog genieten; maar, dat men hem, die het eerst het denkbeeld geopperd en ten uitvoer gebracht heeft, zonder eenige belooning wegzenden wil. Het kost moeite om bij een dergelijke bandelwijze zich te bedwingen, om de drijfveeren en bemoeijeningen niet geheel open te leggen, maar gelukkig, dat dit voor de belanghebbende niet noodig is, dat hij dit niet doet.

De geachte pleiter stelde zich voor:

I°. De feiten op te geven.

II°. Naar aanleiding daarvan de gegrondheid van den eisch te betoogen.

III°. Aan te toonen, dat de handelingen der gedaagden het regt des eischers niet hadden kunnen vernietigen.

Over den reconventiënsl eisch tot schadevergoeding zou de pleiter bij dezen termijn niet spreken.

I°. Het was de ingenieur Brade, die, door den kol. Bode bijgestaan, en geene middelen dan zijne kunde en zijne energie bezittende, het eerst het denkbeeld van eenen spoorweg naar Haarlem, en verder naar Rotterdam, opperde. Den 20 Sept. 1834 verkreeg men de voorloopige concessie. Daar de kol. Bode van de verdere betoogenissen afzag, kwam alles alleen op den eischer aan. Er waren intusschen beschermers der industrie, die hem de gelden bezorgden, voor de plannen benodigd. Het waren de heeren Serrurier en le Chevalier, die zich niet de incassering daarvan belastten, waarbij men toen reeds de conditie maakte, dat, bij alden de maatschappij tot stand kwam, deze gelden in betaling zouden kunnen worden gegeven.

In Mei 1835 verscheen de prospectus met de concept-statuten. Het is bekend, hoeveel tegenkanting het ontwerp van alle zijden ondervond, hoeveel hinderpalen de ondernemer te overwinnen had. Uit dezen prospectus (p. 22) blijkt reeds, dat de ontwerp zich 2 p.c. van de zuivere winst en de betrekking van ingenieur-directeur had voorbehouden. In Junij van dat jaar geschiedde door de heeren Serrurier, le Chevalier en Brade de aanvraag om een definitieve concessie. Het plan werd daarop door het gouvernement onderzocht, stond dit onderzoek luisterrijk door, en werd, met enkele wijzigingen, goedgekeurd bij Z. M. besluit van 2 Junij 1836, waarbij aan de verzoekers personeel de concessie werd verleend. Intusschen ging B. met de voorbereidende werkzaamheden voort, en betaalde men hem f 5 daags voor reis- en verblijfskosten tot 1 Junij 1836 toe, toen de betaling ophield. Daarop volgde de vergadering van 18 Aug. 1836. De aandeelhouders hielden zich aan hunne intekening, en wilden in de wijzigingen niet treden. Er werd alstoen een commissie benoemd. Met rapport dier commissie, en het antwoord daarop, zijn bij de stukken.

Uit dit alles blijkt, dat men den prospectus steeds als de basis der onderneming beschouwde. Op een latere vergadering (van 9 Nov. 1836) werd aan besluiten nadere veranderingen te brengen, welke het gouvernement tegaf, bij besluit van 10 Maart 1837, waarbij aan de directie de concessie definitieve concessie werd verleend. Van toen af stelde men pogingen in het werk, om den eischer van zijne concessie te doen afzien. Hij weigerde, doch gaf later op herhaalde verzekering, dat hem zijn aandeel in de winst en zijne betrekking als directeur-ingenieur gegarandeerd was, toe, echter niet dan nadat voorerst op 1 April 1837 eenige acte gepasseerd was, waarbij de deelhebbers met de concessie en de door den eischer opgestelde statuten gebeden namen; en ten tweede een (gelukkig schriftelijk) contract was opgemaakt, om den eischer zijn aandeel in de winst en zijne betrekking te verzekeren, en het bedrag van zijn tractement te regelen. Daarop werd de concessie op de Hollandsche IJzeren Spoorweg-Maatschappij, bij Kon. besluit van 10 Mei 1837, overgedragen, en de maatschappij, daarna wettiglijk geconstitueerd. Schoon het geene handel-societeit was, liet men echter de statuten door Z. M. goedkeuren, bij besluit van 4 Sept. 1837 (St. N°. 53). Volgens die statuten, was de eischer alleen met het technische gedeelte der onderneming belast, onder onmiddellijk toezigt van den raad; welke raad, volgens art. 16, de bevoegdheid had een adjunt-directeur te benoemen. Van die bevoegdheid maakte men gebruik. Hier meent de eischer het begin van uitvoering te zien van een lang beraamd plan, om hem te verwijderen en den adjunt-directeur in zijne plaats te verheffen. In hoeverre deze beschonning juist zij, laat de pleiter aan het oordeel van anderen over. Van toen af waren er dagelijkse onaangenaamheden om hem te dwingen tot terug te plegen. Men gaf het hem zelfs te kennen. Doch om den eischer te verzoeken, zich te retireeren en plaats te maken voor een ander, die de zaak beter kon leiden, wilde men hem niet ledig wegzenden — niet, men deed hem, die de ontwerper, de ondernemer van alles was, een som van — f 8000 bijstaan.

Uit de tot hiertoe verhaalde feiten, leidt de heer v. A. het volgende af.

1°. De ingenieur Brade is geweest uitvinder, in werking bringer, en uitvoerder van den Haarlemmer spoorweg.

2°. Hij was eigenaar, immers mede-eigenaar der concessie.

3°. Hij heeft zijne plannen, bestekken, teekeningen, en later ook de concessie zelf afgestaan aan de Hollandsche IJzeren spoorweg Maatschappij.

4°. Hij heeft daarvoor bedongen en verkregen, 2 p.c. van de zuivere winst en de betrekking van ingenieur-directeur.

5°. Die betrekking hing dus niet af van de willekeur der deelhebbers; maar had plaats ex contractu tot schadevergoeding voor de afgestane concessie.

Hoe hebben nu de gedaagden aan die overeenkomst voldaan? Toen dreigingen dreigden waren, begreep men in het vorig jaar, toen de weg bijna gereed was, het plan ten uitvoer te brengen, en de verantwoordelijkheid op de algemeene vergadering te verplaatsen. Volgens art. 24, moest de raad tot de bijeenroeping besluiten, en van dezen raad was de eischer lid. De president verbaalde hem steeds, met zijne gewone voorkomendheid, dat er geen raad gehouden werd. De eischer wist dus het bijeenroepen eenmaligene vergadering alleen uit de dagbladen. Men maakte niet eens (gelijk bij de statuten is voorgescreven) het doel der oproeping bekend. Men wist alleen, dat er een voorstel (niet welk voorstel) ontrent de directie zou worden gedaan. Van daar, dat slechts een gering gedeelte der aandeelhouders, 657 van de 1.300 aandeelen, compareerde. De eischer, die de bedoeling gisting bij anderen te raad: hij zond aan commissarissen, den dag der vergadering, een brief, waarin hij tegen alle maatregelen, ten opzichte zijner verkiezen rechten protesteerde, en nog een tweeden brief, aan de vergadering zelf. En wat deed men? Wat deed de president commissaris? Men bracht den brief niet in de vergadering, maar zond dien na het einde daarvan ongeopend terug, met het bericht: dat men geene neiging gevoelde dien brief te beantwoorden. In dit antwoord gaf men den eischer te kennen, dat hij zelf had moeten compareeren. De heer v. A. had hem dit afgeraden: 1°. Omdat Z. E. niet denken kon, dat men eenen brief zou achterhouden; 2°. Omdat, zoo de brief niet voldoende was, ook de tegenwoordigheid des eischers wel niet zou baten; 3°. Omdat Z. E. wel eenmaal doorzigt aan de directie toekende, om te begrijpen, dat men dat voorstel niet doen zou, wanneer men niet te voren van de meerderheid verzekerd was. Vreemd is het, dat, schoon de vergadering eerst ter 3 ure werd gesloten, het Handelsblad van 8 Dec. 1838 reeds denzelfden avond een nauwkeurig relaas bevatte, waarin de spreker der Directie aan de deugdelijkheid en den prijs van het werk allen lof toekende. En de authenticiteit van dat blad zal de verdediger der gedaagden zeker niet ontkennen! Doch vreemd steekt daarbij het vervolg over het bedanken des eischers af. En hoe had dit plaats? Men

bedreigde de deelhebbers met het bedanken van al de commissarissen, in dien men den eischer niet afzette. Opmerkelijk is het, dat de notulen niet met het relaas in het dagblad overeenkomen, want in het Handelsblad wordt het kwade humeur van den heer Brade als oorzaak opgegeven, en in de notulen is in het geheel geene reden gegeven.

Op den 12 Nov. was de eischer op een comparitie bij den spreker der gedaagden verzoekt, en op dienzelfden dag heeft men ook, van zijne afwezigheid gebruik makende, al de stukken van het bureau te Hallweg weggehaald, ook die des eischers, niettegenstaande zijn dochtterij erich tegen gewelste. Later zond men hem eenige stukken terug, doch behield het voornaamste! Men gaf echter eenen zweem van leedzaamheid aan de zaak. Miste de eischer zijne stukken, hij vondt eenen weg in de plaats. Maar hoe ingerigt? een algemeene opgave, zonder eenige aanduiding der stukken zelf, door den genen die de stukken had weggehaald en door twee personen, die er bij waren, opgederekt. En dit is de reden, waarom door den eischer zoo weinig wordt geproduceerd. Bij insinuatie herhaalde de eischer zijn reeds eenmaal gedaan protest. Bij zette zijne werkzaamheden voort; maar bevond, dat aan het werkvolk bereids de orde gegeven was, hem niet te gehoorzamen; toen besloot men den weg van regten in te slaan.

II. De genomen conclusie strekt:

1°. Tot betaling van f 441.66, tractement over Jan. 1839.

2°. Van f 2,015 voor reis- en verblijfskosten van 1 Julij 1836 tot ult. Julij 1837.

3°. Van f 190 huur van bureau en meubelen.

4°. Tot condemnatie in de kosten en provisionele executabel-verklaring zonder borgtocht.

1°. Het tractement: Deze vordering berust op het contract van 24 Mei 1837. Dit contract wordt niet ontkend. Men doet zelfs een offerre.

2°. Dit punt heeft, volgens de conclusie van antwoord, de verwondering opgewekt. Gelukkig is de eischer in het bezit van eenen brief van den directeur-president, dien hij echter, in afwachting der contentance, diem hier aannemen zal, provisioneel onder zich zou houden. Men heeft, namelijk, dit punt tot ontkennen of erkensten doen insinueren, doch geen antwoord bekomen. Men mag het er dus voor houden, dat dit feit niet wordt ontkend. Maar mocht men dit nu nog willen then, zoo is de heer v. A. bereid hieromtrent den decisoren eed te zweren; en dan zal uit de brieven blijken, dat men gerechtigd is dien eed te vorderen!

3°. Het derde punt is mede geheel afhankelijk van het onderzoek, of de eischer ingenieur-directeur is gebleven.

4°. De provisionele executabel-verklaring moet worden uitgesproken, daar er een titre reconnu bestaat. Het is alleen aan den Regter, of dit met dan zonder borgtocht moet geschieden.

III°. Onderzocht de pleiter, of het zoogenaamd besluit der algemeene vergadering den eischer zijne betrekking als directeur-ingenieur heeft kunnen ontnemen. Deze vraag moet ontkennend worden beantwoord.

1°. De vergadering is niet conform de statuten opgeroepen.

2°. Het doel was niet aan de deelhebbers bekend gemaakt.

3°. Men heeft niet voldaan aan art. 30 der Statuten; en de goedkeuring des Konings gevraagd, schoon het hier een verandering betrof.

Maar dit alles daargelaten, quo jure was hij ingenieur-directeur? uit kracht van een oereus contract, waarbij hij zijne concessie cedeerde.

Al staat het niet met zoo vele woorden in het contract, dan moet het nog worden verondersteld. Zie art. 1156 C. C. en 1379 B. W. Daar hij dus zijne betrekking ex contractu bekreef, moest in allen gevalle de vernietiging van dat contract in regten worden gevraagd. Art. 1184 C. C. Men kan nu de vernietiging niet vragen, zonder de zaak in pristinum statu terug te brengen, dat is: hem de gecedeerde concessie terug te geven. Men wil hem wel (in de Notulen) als bewindvoerder eener anonyne commerciële societeit beschouwen, maar ook dan nog is niet opbevegd hem eigener autoriteit weg te nemen. Maar hij is daarenboven zulk een bewindvoerder niet. Hij valt niet in de termen van art. 1184 C. C., noch in die van het Koninklijk Reglement van 1 Dec. 1833, (Staatsblad N°. 60.) Vergel. Mr. F. A. van Hall: Verdr. van de onafsch. des Handl., p. 20. De onderneming is geene commerciële societeit. Maar de eischer is daarenboven geen administrateur. Volgens art. 11, is het bevestigd aan den raad van administratie ongedragen. Dat de ingenieur-directeur van het v. A. handt geen administratie.

De eischer komt in de hand van eenen verdrag, waarbij hij

geen aandeel heeft, en hij van den raad. Alleen in deze betrekking heeft hij beheer! En het gevolg daarvan is: dat hij, indien er redenen bestonden, als lid van den raad, en niet als ingenieur-directeur zoude kunnen worden bedankt. Als ingenieur-directeur is hij aan den raad onderworpen. Dit blijkt uit de Notulen zelf; waar men hem de magt delegeert, om, zonder de toestemming van den raad, spoed vereischende werkzaamheden te verrigten.

De heer v. A. onderzoekt nu nog de vraag, of de eischer dan ook viel in de termen van art. 1779 en 1783 C. Nap.

De pleiter meende, dat hier die artikelen niet van toepassing waren, en dat dan ook altijd de vernietiging van het contract in regten moet worden gevraagd; in welk geval ook de vergoeding zou moeten worden aangeboden, waarvan gesproken wordt in art. 1794 C. C.

De heer v. A. eindigde met de aanmerking, dat hij thans niet breedvoerig zou stilstaan bij de betwisten, die men tegen den heer Brade inbragt. In de conclusie noemt men, zijne verkeerde plannen; zijn slecht humeur, en zijn willekeurige gezag, waardoor hij alles wilde regeren, bepaaldelijk op. Gaarne wilde de pleiter gelooven, dat hij niet zoo gemakkelijk van humeur was, als de overige leden van den raad. En al koesterde hij alle achtung voor den onder-directeur, — al ware het alleen, om Z. E. spoedige verheffing, — zoo is het hem echter niet euvet te duiden, dat hij het toezigt over de door hem ontworpen onderneming wenschte te behouden.

(Het Vervolg hierna.)

Advertentien.

(3181) **STOOMVAART**

TUSSECH

Amsterdam en Hamburg,

IN CORRESPONDENTIE MET LUBECK EN

St. PETERSBURG.

VERTREK:

Van Amsterdam... den 5, 10, 15, 20, 25 en 30

van Hamburg... den 5, 10, 15, 20, 25 en 30

In den hier voorgen. oetland.

(3182) **H. J. RIETVELD, C. A. SCHROEDER, B. D. BOSSCHER en J. SCHUTTE HOYMAN,**

MAKELAARS,

Zullen, op Maandag, den 17den Junij 1839,

des Aonds ten ses ure, in de Nieuwe Stads-Herberg aan het Y, ten overstaan van een daartoe bevoegd Beambte,

VERKOOPEN:

Een extra ordinar welbekend grinzik Schooner KOESCHIP, genaamd ZAANDAM, gevoerd door Kaptein L. H. SINGER, varende onder Nederlandsche vlag, groot, volgens meetbrief, 102 Lasten. Breeder hij Inventaris en Bericht bij de bovengenoemde Makelaars, en bij de Kargadoors HOYMAN & SCHROEDER.

(3183) De Ondergeteunde beveelt zich het geëerde publiek steeds aan tot het leveren van alle soorten van versche en opgerigte MINERALE-, MEDICINALE-, en WATEREN van Utrecht St. MARIEWATER, onderscheidene soorten van WIJNEN, LIQUEUREN, ELIXIRS, alle soorten van Engelse en Hollandische ZWAREN en TAPRIJEREN, EAU DE COLOGNE, EAU DE LAVANDE double en simple, EAU DES CARMES, HAARLEMMER OLIE, en meer andere artikelen; alles tot de minst mogelijke prijzen.

W. G. BRINKER,

Kale straat N°. 81, hoek Oostersluis.

NB. De Minerale Wateren alle ve tien dagen

en het Utr. hts. h. Water dag lijs versch.

(3184) **177de Koninkl. Nederl. Loterij.**

Ten KANTORE van M. M. POLAK ZO

op het Rokin, het Ate Huis van de Capersluis, N°. 60

is WEDEROM gevallen (in de thans trekkende

5de Klasse, 5de Lijst) op

N°. 23902 de KAPITALE PRIJS van f 10,

(Zijnde een HALF LOT.)

(3170) Een GEHUWD PERSOON, gezond en steik van ligchaam, kleine affaire, welke door zijne Vrouw kan worden waargenomen, de behoeften van zijn gezin kan voorzien, wenschte zich, tegen een kelijk gering Salaris, geplaatst te zien, om alzo eindelijk een kansen bijdragen, als PAKHUISKNECHT, of in eenige andere bet Redds vroeger in betrekking geweest zijnde, is hij niet alle loopen zaamheden bekend, en kan de beste getuigenissen produceren zijne eerlijkheid en goed gedrag, als van zijne algemeene bea Adres, onder Letter B., aan het Bureau van den Aandboda.

(3185) **AVIS AUX DAMES.**

Depart Definitif le 15 courat

Magasin de

CHALES ET NOUVEAUTES

Le Sr. PEPPE, Représentant de plusieurs Fabriques fran

l'honneur d'annoncer aux Dames son arrivée en ville avec un m

assortiment de Chales en tous genres, Mousselines de Laine Brodées

mées, Etouffes de soie de Lyon, Écharpes, Colliers, Fichus, etc.

Le tout à prix fixe.

AUX ARMES DE BERNE, AU SPICY.

(3186) **MAGASIN DE CHAUSSURES DE PA**

Kalverstraat, N°. 167, près le Oostersluis.

N. SCHOYER, Maître Cordonnier et Bottier, a

de prévenir le Public, qu'il trouvera constamment dans son Ma

ce qu'il y a d'élegant et de solide en CHAUSSURES DE PARIS;

Brodequins en toute étoffe; Bottines écosaises, demi Bottines à

Souliers en chevreau de couleur et noir, Souliers en maroquin, en étoffe

de couleur et en veau ciré, Souliers de satin de toutes couleurs, B

hommes, du meilleur goût en cuir verni, Chaussons de danse et

à boucles d'acier doré, demi bottines à languettes en étoffe noire.

Ainsi qu'un bel assortiment de Pantouffles, de Socques et de

Rien ne sera négligé pour satisfaire le goût des personnes, qui

honorer son Magasin de leur visite.

P.S. Il se charge de toutes les réparations aux Chaussures.

(3187) **DE AARDBOL;**

MAGAZIJN VAN HEDENDAAGSCHE

LAND- EN VOLKENKUNDE

DERDE DEEL:

DE NEDERLANDEN.

De Beschrijving van ons Vaderland zal door onze voornaamste Lan

digen bewerkt, en met omtrent 170 Afbeeldingen, eene gekleurde

en het Portret van Z. M. onzen geliefden Koning versiert worde

uitvoert Berigt wegens deze Uitgave, met drie Platen, is op Hout

zouden, en alom gratis te bekomen.

Amsterdam, 1 Mei 1839.

J. H. Laarmann

De geëerde Intekenaren worden hierdoor verwittigd, dat he

mogelijk was, met Mei de Eerste Aflevering van de Nederlan

het licht te geven; daar, door statistische, enz., de druk

vertraagd. De Uitgever vleit zich echter, in deze maand ten

6 vel druks aan de Intekenaren te kunnen afleveren. Heeren

handelaren worden verzocht, hunne bestellingen onverwijld in te

13 Junij.

Schouwburgen, Concerts

EN PUBLIEKE VERMAAKLIJKEHEDEN.

HOOGDUITSCH SCHOUWBURG; In de Amstelstraat

J. M. NARET, geb. MAJORSKI, Tooneelkunstenaar en

Amsterdamsche Schouwburg, heeft de eer ter kennis van het k

minnend Publiek te brengen, dat zij, met medewerking van enige

kunstgenooten, voornemens is éene Tooneelvoorstelling ten haren vo

te geven, op Zaterdag den 15 Junij 1839, welke voorstelling zal b

uit: ARTHUR, OF ZIEKEN JAREN LATER, Tooneelspel in twee Bedr

paar het Fransch, door den Heer Mr. J. H. Burlage. Na hetzelfde

DAVID VAN VREELAND, OF WIE IS DE BRUIDGOM? Blijspel in 4 Bedr

naar aanleiding van het Hoogduitsche stuk van J. F. von Weizent

door den Heer C. J. Roobol, terwijl de Beneficentia de eer zal hebben

schen de beide stukken voor te dragen: DE WAANZINNIGE, Romanco

Fransche LA FOLLE gevolgd, door den Heer A. van der Hoop Jr.

De aanvang ten half zeven ure precies.

THEATRE FRANCAIS.

(Annonce de Mr. LOUIS STRELITSKI.)

Mardi 18 Junij 1839. La première représentation de: MRS DERN

VINGT SOLS, Vaudeville en 1 Acte, par Scribe. Acteurs: Prospère,

Hartman. — Lambert, Mr. Solé. — Mad. Martin, Mad. Clara Paul

Rose, Mad. Contremoulin. — Suivi de:

1°. L'Overture de Guillaume Tell, exécutée par 40 Artistes.

2°. Concertante pour deux Flûtes, par Mr. Hagenaar et L. Strelits

3°. Air, chanté par Mr. Poet.

4°. Concertante pour deux Clavinettes, par Mrs. Christiani et Klein.

Suivi de: FROSINE, OF DE LAATST AANGEKOMENE, Vaudeville in

Bedrijf, waarin Mevr. Naret Koning zeven verschillende rollen vervullen

Acteurs: Fréville, Mevr. Naret Koning. — Dorval, de Hr. J. van

Linden. — Dumont, de Hr. Barbier. Tot slot: Eene Verlofting (Tombol

bestaande uit 3 goede en 3 grappige prijzen.

On commencera à 7 1/2 heures.

PARK IN DE PLANTAGIE.

C. M. VAN DER BRUGH berigt het geëerde Publiek, dat er op Din

dag den 18 Junij 1839, ter gelegenheid der Verjaring van den Slog

Waterloo en ter Viering van het Huwelijk van Z. K. H. den Erfpr

van Oranje, in zijn Locaal zal plaats hebben:

GROOT HARMONIE-CONCERT,

Illuminatie en een Extra Groot Vuurwerk

Volgens Programma op de Circulaires, (welke op Zondag den 16

aan het Locaal zullen worden afgegeven). vermeld. Het Concert zal

halfzeven ure aanvangen, en het Vuurwerk zal ten 10 ure worden

stoken. De Entrée is f 1.25 de Persoon. — P.S. Zondag den 16 Ju

zoo als gewoonlijk, GROOT INSTRUMENTAAL CONCERT.

Gedrukt bij A. ZWEEAARD

TE AMSTERDAM, BIJ C. G. WITHTUS, VERANTWOORDELIJK

UITGEVER EN DIRECTEUR

Gedrukt bij A. ZWEEAARD